

Begrundelse

Ebba Strange (SF):

Da vi i SF fik at vide, hvad det var, regeringen havde i posen med hensyn til forringelse af pensionisters, dagpengemodtageres, efterlønneres og andre svagt stillede gruppers levevilkår, var vores første indskydelse, at det var noget, vi måtte se at få standset, før det kom videre.

Det gælder de to forslag, vi har behandlet i dag, nr. L 243 og nr. L 244. Det gælder for så vidt også uddannelsesstøtten, som vi også har nævnt i forespørgslen. Den ligger et andet sted og har været førstebehandlet tidligere.

Vi var på forhånd ret sikre på, at det var muligt at skaffe et flertal i Folketinget for at få bremsede nedskæringerne på folkepensionerne. Nu har debatten i dag vist, at der ikke er flertal for nogen af de forslag, vi har førstebehandlet i dag. Det er vi fantastisk glade for i SF, for vi synes, det er lige så katastrofalt for efterlønnere som for førtidspensionister og dagpengemodtagere, hvis de skulle have fået forringet deres indkomst, sådan som det har været indeholdt i regeringens forslag, og sådan som det er sket siden 1982.

Dette er begrundelsen for min forespørgsel til statsministeren. Herefter vil jeg lytte til hans svar.

Besvarelse

Statsministeren (Poul Schlüter):

Med indgåelsen af forårets moderate overenskomster har arbejdsmarkedets parter vist en vilje til at holde igen på lønudviklingen i det danske samfund.

Derfor ville det være urimeligt, hvis Folketinget ikke viste den samme samfundsøkonomiske ansvarlighed, og derfor finder regeringen det nødvendigt, at udviklingen i overførselsindkomsterne tilpasses lønudviklingen på arbejdsmarkedet, og at alle overførselsindkomster for fremtiden reguleres på samme måde.

Pensioner og dagpenge vokser faktisk i øjeblikket kraftigere end lønningerne. Det er derfor, regeringen har stillet forslag om, at reguleringen pr. 1. juli 1989 bortfalder. Herved kommer realindkomstudviklingen for pensionister og arbejdsløse til at forløbe mere parallelt med lønudviklingen på arbejdsmarkedet.

Regeringen ønsker samtidig, at princippet om automatisk regulering af overførsler fuldstændig afskaffes. Derfor er der stillet forslag om, at Statens Uddannelsesstøtte og de sociale pensioner fremover reguleres med finanslovens reguleringsprocent.

Der anvendes jo i dag forskellige principper for reguleringen af overførselsindkomsterne. Dagpenge, efterløn og kontanthjælp reguleres via finansloven, mens pensioner og Statens Uddannelsesstøtte reguleres efter pristallet. Der er ikke rigtig noget sagligt argument for denne forskel, og regeringen finder det rigtigst, at alle overførselsindkomster reguleres på samme måde og med samme sats.

Det er regeringens ønske, at den fremtidige politik på overførselsområdet tilrettelægges på en sådan måde, at væksten i overførselsindkomsterne bliver synliggjort. Vi mener, det fremover bør være Folketinget, der hvert år tager stilling til, hvordan der reguleres. Det er allerede tilfældet med dagpenge, med efterløn og med kontanthjælp. I den forbindelse kan jeg tilføje, at det allerede er vedtaget ikke at regulere kontanthjælpen pr. juli 1989.

På denne måde vil Folketinget få mulighed for hvert år at tage stilling til, hvordan væksten i pensioner, efterløn, dagpenge og uddannelsesstøtte m.v. skal være.

Det tror vi er den bedste måde at sikre – og det synes vi man skal i de kommende år – en mere ensartet udvikling i overførselsindkomsterne på. Hvis samtlige overførselsindkomster fremover lægges ind under finanslovens reguleringsprocent, vil det kunne sikre, at overførselsindkomsterne ikke igen løber hurtigere end lønudviklingen på arbejdsmarkedet.

Jeg synes også, det er vigtigt at understrege, at regeringens initiativ stadig vil stille modtagerne af overførselsindkomster bedre end lønmodtagerne. Således forventes det, at f.eks. pensionister efter den foreslåede ændring i 1989 og 1990 vil få en realindkomstfremgang på i alt 1–2 pct., hvorimod lønmodtagerne faktisk har udsigt til et lille fald i realindkomsten i 1989 og 1990 på i alt omkring 1 pct.

Jeg synes, det er svært at se det saglige i, at modtagere af dagpenge skal have en væsentlig kraftigere reallønsfremgang end lønmodtagerne. Hvis regeringen og Folketinget ikke påtager sig ansvaret for en rimelig regulering, vil arbejdsmarkedets parter en dag med rette kunne